

René Coty és Joszิป Broz-Tito pohárköszöntője

René Coty francia köztársasági elnök hétfőn este az Elysée-palotában ünnepi vacsorát adott Tito jugoszláv elnök és felesége, Jovanka Broz tiszteletére. A vacsorán francia részről jelen volt még Guy Mollet miniszterelnök, a kormány több tagja, Le Troque, a nemzetgyűlés és Gaston Monnerville, a Köztársasági Tanács elnöke.

A vacsorán Coty és Tito pohárköszöntőt mondott. A francia köztársasági elnök pohárköszöntőjében melegen üdvözölte a jugoszláv vendégeket, majd arról a vállvetett harcról beszélt, amelyet Franciaország és Jugoszlávia a két világháborúban a közös ellenség ellen vívott. Ezután így folytatta pohárköszöntőjét:

— Vajon van-e a világon olyan épész ember, elsősorban felelős politikai személy, aki belenyugodhatna abba, hogy az emberiség két ellenséges táborra legyen osztva?

— Ami bennünket illet, mélyen sajnáljuk, hogy a népek közötti fal emelkedett, amely gátolja egymás megismerését. Hiszünk, hogy a népek békét akarnak, de egyik a másikat azzal gyanúsíthatja, hogy háborút akar, ami már magában véve bizonyos háborús veszélyt jelent. Ezért meglepedéssel szemléljük, hogy a népek közötti falon részek nyílnak, amelyek megengedik a jobb megismerkedést és azt, hogy a népek kezdjék egymást jobban megérteni.

Tiszta szívből kívánjuk,

hogy az enyhülés után megértésre kerüljön sor, hogy a gesztusok és szavak tettekhez, pozitív megegyésekhez vezessenek.

René Coty ezután Jugoszláviának a nemzetközi helyzet megjavításában játszott szerepével, majd Franciaország és Jugoszlávia együttműködésével foglalkozott.

Joszip Broz-Tito elnök válaszul mondott pohárköszöntőjében megköszönte a szíves fogadtatást és szintén kitért a két ország háború alatti együttműködésére. Ezután így folytatta:

— Hón óhajtuk, hogy a világ felelős személyei, de különösen azon országok vezetői, amelyek áldozatul estek az agresszióknak, legalább a második világháborúból vonják le a szükséges tanulságokat, óvakodjanak a múlt hibáinak megismétlésétől s önös érdekeik ne homályosítsák el a múlt emlékeit és a jövő távlatait, hanem állandóan tartásuk szem előtt a legfontosabbat: a békét és a békés nemzetközi megegyezést és együttműködést.

— Nem helyénvaló most arról beszélni, ki volt a hibás, miben és mennyiben volt a hibás.

Ma arról van szó, hogy hibát többé senki se kövessen el, ne engedjük meg, hogy egyes személyek a világ sorsával játszadozzanak, mert ha ezt nem engedjük meg, háborús katasztrófák sem fordulnak elő.

A népek közötti új viszony

kialakításához vezető utak keresésében, a nemzetközi együttműködésben és egyebekben nem szabad türelmetleneknek lennünk, mert jó eredményt csak akkor érhetünk el, ha mindig szem előtt tartjuk, hogy a háborúk nem oldják meg a vitás kérdéseket, hanem még bonyolultabbakká teszik.

— Teljesen egyetérték Önnel, elnök úr, abban — folytatta Tito elnök —, hogy már fokozatosan folyamatban van azon gátak eltávolítása, amelyek akadályozták a népek jobb, kölcsönös megismerkedését. Azt hiszem, hogy ma már sokat tettek a népek kölcsönös megismerése érdekében, s ez bátorító a világ béke további megszilárdítása és a nemzetközi együttműködés szempontjából. Ezen az úton kell bátran haladni és fokozni kell a kölcsönös bizalmat.

— Hiszem, hogy ez a látogatásunk mindkét országra hasznos lesz — mondotta befejezésül Tito elnök.

Jóviszonyunkat és a közös érdeklődésünkben való együttműködésünket nem akadályozhatja és nem is szabad, hogy akadályozza, ha az egyes külpolitikái, vagy belső jellegű problémákban nézeteink különbözőek.

Igen sok nagy jelentőségű közös kérdés áll fenn, s ezek a kérdések megkövetelik baráti és sokrétű együttműködésünket, nemcsak Franciaország és Jugoszlávia érdekében, hanem a béke és a nemzetközi együttműködés érdekében is.

24. Összeállításban

Stockholm (TASZSZ) A Szovjetunió Legfelső Tanácsának küldöttsége A. P. Volkovnak, a Szövetségi Tanács elnökének vezetésével május 7-én megérkezett Stockholmba.

A brommi repülőtéren a szovjet küldöttség fogadására megjelentek: I. Bergval, a svéd parlament felsőházának elnöke, G. Nilsson, a svéd parlament alsóházának elnöke, W. Eström, a szovjet parlament küldöttség fogadására alakított bizottság elnöke, a svéd külügyminisztérium képviselői és más hivatalos személyek, továbbá a svéd és a külföldi sajtó képviselői. A vendégek fogadásán jelen volt K. K. Rogyionov, a Szovjetunió stockholmi nagykövete.

Belgrád (MTI) A Jugopress értesülései szerint ez év szeptemberében jugoszláv parlamenti küldöttség utazik Nyugat-Németországba. A küldöttséget Mosa Pijade, a Szövetségi Nemzetgyűlés elnöke vezeti. Az ősz folyamán jugoszláv parlamenti küldöttség utazik Csehszlovákiába, októberben pedig — a Román Nagy Nemzetgyűlés meghívására — Romániába. A bolgár parlamenti küldöttség jugoszláviai látogatására már május végén sor kerülhet.

A jugoszláv nemzetgyűléstől nyert értesülésünk szerint a lengyel sajtó küldöttsége szeptember végén vagy október elején Jugoszláviába utazik.

Párizs (MTI) Az Humanité jelenti, hogy a Le Havre-i dokkmunkások a rohamrendőrök jelenléte ellenére 5 napon át megtagadták az Amerikai Egyesült Államokból, Philadelphiából érkezett 10.000 tonnás szénrakományt a Wolna Polska névű amerikai hajó szállította, amely disszidált lengyelekből alakult társaság szolgálatában áll.

A Wolna Polska előzőleg Genovában kötött ki, de ott is megtagadták a szénzállítmány kirakását.

A hajó végülis kénytelen volt elhagyni Le Havre kikötőjét, anélkül, hogy a szállított szén kirakták volna.

Pártélet

Nem szabad eljárszani a munkások alkotó kedvét és bizalmát

A PÁRTSZERVEZET MUNKÁJÁT sokkal nehezebb lemérni, mint az egyes embereket, aki kalapáccsal a kezében együttműködésben és egyebekben nem szabad türelmetleneknek lennünk, mert jó eredményt csak akkor érhetünk el, ha mindig szem előtt tartjuk, hogy a háborúk nem oldják meg a vitás kérdéseket, hanem még bonyolultabbakká teszik.

Egyetlen példát mondunk el ennek szemléltetésére. A vállalat központja már korábban úgy döntött, hogy május elsejétől át kell térni a 60 százalékos import fűrészáru megtakarítását jelentő farostlemez használatára. Ez az intézkedés helyesen jött Budapestre, amit a második ötéves terv irányelvei is igazolnak: „Jelentős erőfeszítésre van szükség a könnyűipar hazai anyagforrásainak kiegészítésére és a könnyűiparban felhasznált importanyagok részarányának csökkentése érdekében”.

Mindjárt felismerte az újszegedi ládaüzem pártszervezete, milyen nagy jelentősége van annak, hogy ezentúl nem 18—25 milliméteres fűrészáruból, hanem 4—5 milliméteres farostlemezről készítsék a ládákat. Hatvan százalékkal csökkenteni a fűrészáru behozatalt — ez komolyan tehermentesíti a népgazdaságot. Csak hogy az áttálláshoz nem voltak megfelelő gépek. A vállalat központja pedig azt üzenté, hogy helyileg oldják meg a dolgot valahogy.

JÓL MONDJAK, hogy a szükség gyorsabban fejleszti a technikát, mint tíz szakiskola. A pártvezetőség a munkásokhoz — elsősorban a párttagokhoz — fordult, feltárta előttük a helyzetet. Olyan fűrészs- és fűrőgépek kellenek, amelyeken minél gyorsabban és gazdaságosabban lehet összeállítani a farostlemez-oldalú ládákat.

A javítóműhelyben dolgozó kommunista — Vajda László, Szatmári Mihály, Triff László, Madarász Péter — nagyon komolyan vették a dolgot. Összedugták a fejüket és csakhamar elkészítették az első lapoló-lengőfűrész, amelylyel gyorsan és nagyon egyszerű műveléssel ki lehet maratni a rámacsapokat. Jogosan voltak büszkéek erre a masinára a ládagyáriak, hiszen az áttállást leleményességükkel megoldották. Az áprilisi párttaggyűlésen örömmel beszéltek a párttagok az új gépről, amelynek meghajtásához mintegy 4—5 lóerő szükséges és a fordulatszáma is alacsony, percenként 950—980. Ennélfogva balesetet sem okozhat, különösen azért

nem, mert a lengőfűrész zárt helyen forog. A szép sikert jelentették a központnak is.

Csak hogy a derült ég hírtelen nagyot dörrent. A Ládaipari Vállalat központja május első napjaiban levelet és egy műszaki rajzot küldött az üzemnek. A leiratnak az volt a vejeje, hogy Vajda elvtársék újítása nem jó, mert veszélyes, ezért dobják a sutba és helyette a mellékelt rajz alapján legkésőbb május 14-re (nem baj, ha túlórásossal is) készítsenek egy másik szerkezetet.

Nesze neked, helyi kezdeményezés!

Bologh Imre művezető, a párttitkár helyettese úgy érezte, mintha orron ütötték volna. A pártvezetőség többi tagja is megbotránkozott az értelmetlen intézkedésen. Hogyisne. A pártszervezet a munkásokhoz fordult, hogy alkossák meg a szükséges gépeket, a kommunista ezt példamutatónan meg is csinálják, s akkor felülről egyszerűen rossznak minősítik (anélkül, hogy látták volna) a fáradságos munka jól bevált eredményét! Hol van ebben a logika, a bölcsesség? Az elvtársakban önkéntelenül az a kérdés fogalmazott meg: hát hogyan képzelik Budapestben a munkások bevonását a nehézségek leküzdésére?

N. I.

Ujszerű népnevelő értekezlet az Újszegedi Kender-Lenszövöben

(Tudósítónktól.)

Az Újszegedi Kender-Lenszöv I. alapszervezet népnevelőinek legutóbbi tanácskozása újszerű volt. Eddig az alapszervezet agit-prop. titkára tartott rövid beszámolókat, most viszont az üzemrész gazdasági vezetője. Az előadók változtatására azért volt szükség, mert a gazdasági vezetők több gazdasági problémával, sokkal több feladattal tudják megbízni a népnevelőket és az esetleges kérdéseikre, panaszaikra azonnal választ is tudnak adni.

Nagy József elvtárs, a cérnázó üzemrész vezetője a XX. pártkongresszus szellemében a legfontosabb problémákról, a gazdaságos termelés jelentőségéről, az egy főre eső termelés jelentőségéről, a szigorú terv és munkafegyelem megtartásáról, a takarékoság állandósításáról beszélt.

Második ötéves tervünk célkitűzései csak úgy valósíthatók meg — mondotta — **ha nem engedjük meg, hogy egyesek pazarolják az anyagot, különösen a drága importanyagokat.**

A múlt évben 25 millió forint értékű hulladék gyűlt össze a vállalatnál. Ez a hatalmas mennyiség nemcsak a cérnázóknak, hanem a szövők, a stoppolók anyagpazarlását is elárulja. Beszéljenek a népnevelők dolgozó társaiknak arról: ha minden dolgozó naponta csak 2 deka anyagot takarít meg, ez a mennyiség évente 200 ezer forintot tesz

A PÁRTSZERVEZET JÓTETTE, hogy nem ment bele a haszontalan játékokba. A javítóműhely kommunista újítói megállapították ugyan is, hogy a leküldött rajz alapján elkészítendő gép nem olyan tökéletes, mint az övék, Percenkint 2.500 fordulatú meghajtásához 10—14 lóerő szükséges és a két egymás mellett mozgó fűrész belső oldalaira szerelt apró kések is könnyen leszakadhatnak. Ez pedig könnyebben okozhat balesetet. Úgy döntött tehát a pártszervezet, hogy a helyileg konstruált gépet nem állítják le. Ez ostobaság lenne. A dolgozók kezdeményezésére nélkülözhetetlenül szükség lesz a második ötéves terv végrehajtásában, nem szabad tehát eljárszani alkotó kedvüket és bizalmukat. A vállalat központjának utasítására elkészítik a másik gépet is, egymás mellett üzemeltetik mindkettőt és a gyakorlat majd megmutatja, melyik a tökéletesebb.

Úgy véljük, ez a történet jól érzékelteti, hogy a Ládaipari Vállalat 3-as számú telephelyének pártszervezete már új módon dolgozik. Nem az öncélú politikizálást, hanem a termelési segítséget, ellenőrzését tekintti legfontosabbnak.

N. I.

Meghívják-e Bulganyint és Hruscsovot? Közvéleménykutatás Amerikában

New York (MTI) A News Chronicle New York-i tudósítója jelenti: Az Amerikai Egyesült Államokban megtartott Gallup-rendszerű közvéleménykutatás során feltették a következő kérdést: „Véleménye szerint meg kellene-e hívni

az Egyesült Államokba Bulganyint és Hruscsovot, hogy megbeszéléseket folytassanak Eisenhower-rel és Dulles-szel?”

A válaszok: Igen — 51 százalék; nem — 31 százalék; nincs határozott véleménye — 18 százalék.

Eisenhower elnök jelentése a kongresszusnak

Eisenhower elnök megküldötte a kongresszusnak az úgynevezett kölcsönös biztonsgági program (az Egyesült Államok szövetségei felügyelkezésének programja. Szerk.) 1955 második felévi teljesítéséről és a programnak az 1956—57. költségvetési évre tervezett előirányzatairól szóló jelentését. Eisenhower közli, hogy a 2.9 milliárd dolláros összegnek, amelyet 1956—57-es költségvetési évből erre a programra szántak, 45 százalékát olyan anyagokra költik, amelyeket az Egyesült Államok szövetségeinek fegyveres erői közvetlenül kapnak, körülbelül 35 százalékát pedig az úgynevezett „védelmi erőfeszítések” támogatására. A jelentésből kitűnik, hogy a köz-

vetlen katonai segítségre szánt 1.4 milliárd dolláros összeg legnagyobb részét a Távol-Keletnek és Dél-Ázsiának juttatják.

A NATO tevékenységét illetően Eisenhower rámutat arra, hogy „a főhangsúly továbbra is azokon az intézkedéseken lesz, amelynek célja a már meglévő fegyveres erő harkétségének fokozása”.

A jelentésből kiderül, hogy az Egyesült Államok folytatja a 12 hadosztállal és körülbelül 1.300 repülőgéppel rendelkező nyugat-német hadsereg megteremtésére irányuló erőfeszítéseit és megjegyzi, hogy az úgynevezett amerikai tanácsadó csoport „már működik Bonnban a segélyprogram értelmében”.

Nyilatkozatok a kommunisták és szocialisták együttműködése mellett

A De Waarheid című lap közli a Holland Szocialista Szövetség vez. tőségének és a Holland Kommunista Párt Politikai Bizottságának közös nyilatkozatát. A közlemény leszögezi, hogy a két párt „a békéért és a szocializmusért folyó harc érdekében ezentúl tartózkodik egymás támadásától” és a vitás kérdéseket a marxizmus—leninizmus elvei alapján igyekeznek majd rendezni.

A lap külön rovatot bocsátott a Szocialista Szövetség rendelkezésére nézeteinek kifejtése céljából.

A Szocialista Szövetség „feladatának tekintti, hogy közvetítő szerepet töltsön be a kölcsönös megértés és együttműködés megszilárdítását szolgáló kedvező feltételek megteremtésében és annak érdekében, hogy megteremtődjék az egység a munkássztyál és mindazok között, akik Hollandiában a baloldali politika mellett foglalnak állást. Éppen ezért a Szocialista Szövetsége nem

állít fel külön listát az elkövetkező parlamenti választások alkalmából.”

Londonban John Baird, angol munkáspárti képviselő vasárnap beszédet mondott választókerületében. A képviselő bírálta azokat a munkáspárti politikásokat, akik a „kommunizmust állítják a szociáldemokrácia fő ellenségének és a kapitalizmusra, mint szövetségesre támaszkodónak.”

A képviselő a továbbiakban a következőket mondotta: — Azok, akik a kommunizmusban látják a fő ellenséget, igazán csak elmebetegnek lehetnek. A szocializmus igaz ellensége az Amerika és Anglia által erőltetett óriási fegyverkezési program, továbbá a színes fajok üldözésének fokozódása a brit nemzetközösségben és világ nyomor sújtotta közeleteinek nehézségei. Ha ezekkel a problémákkal szembenézünk, azt találjuk majd, hogy a kommunisták szövetségeink nem pedig ellenségeink.

Levél egy nézőtársamhoz

Ne haragudjon, hogy e néhány sorral zaklatom, de érzéseimet ez esetben nem tudom véka alá rejtani. Ön bizonyára már nem emlékszik rám, pedig vasárnap este találkoztunk a színházban. Mindketten nézők voltunk, s élveztük (hiszem, hogy ön is!) a Bánk bán csodálatos előadását.

Ott ült a földszint jobboldal második sorában, a 4-es széken, s bár én az egyik erkély páholyában voltam, azonnal észrevettem önt. Észre kellett, hogy vegyem, mert szokatlan öltözete erre parancsolón hívta fel figyelmemet.

Zöld és sötét keresztcsíkos rövid újjas átletta trikóban jött el a szegedi színház 100 éves jubileuma alkalmából rendezett ünnepi Bánk bán előadásra. Ön a legnagyobb nemzeti operánkat és drámánkat, Erkel Ferencet és Kátona Józsefet, az ön előtt csupán két sorral dirigáló Rubányi Vilmos karnagyot, s a kitűnő szereplőket, Megyesi Pált, Moldován Stefániát, Horváth Józsefet és minket, több száz nézőtársát — evvel a lakadászűrű, zöld-szürke csíkos trikóval „tisztelt” meg.

Szgyeltem magam az egész nézőközönség nevében. Azok nevében, akik legyennek könyvelők, vagy ruhagyári munkások, egyetemi hallgatók, vagy villamos-kalauzok, de egyszer

rűn és izlésesen öltözködve jelentek meg az ünnepi előadásra. S szgyeltem magam a színházban lévő román testvér városunk küldöttsége és a fővárosi vendégek előtt is.

De nemcsak szgyeltemek, hanem sajnálkoztam is. Sajnáltam önt, hogy nem vette észre mennyire egyedül is van izléstelenségével, neveltelenségével. S ezen a sajnálkozásom felül kerekedett a haragom. Haragudtam önre, mert egy estére elrontotta a kedvemet, s haragudtam, mert árnyékot vetett városunk jó hírére és haragudtam azért is, mert be mert jönni a 100 éves színházba egy olyan valaki, akit nem illet meg a néző megjelölés.

Ön egy estére összetévesztette a sok dicsőséget látott Thália templomát egy színes vásárral, vagy valamilyen sportpályával. Képzelve csak el milyen neveltséges lenne, ha egy atléta versenyen valaki frakkban jelenne meg. Higgye el nekem, ön legalább ennyire neveltséges volt ezen az estén. Mikor erre gondoltam, hirtelen elszállt a haragom, s megint csak sajnáltam önt.

Hiszem, hogy e levelemmel nem bántottam meg, hanem csak elgondolkoztattam.

Sömjén Péter